

Nisan Ağırması

Gide gide bahara erdik, nisandayız. Bütün renkler yeşilin ve beyazın tonlarından mürekkep. Renklerin dili hepimizi iyiye çağırıyor; sonsuz ve sınırsız iyiye; içimizi yuyan o kadim kelimeye.

*Sen iyisin
bugün de bizi yedirdin besledin
doymasan da iyisin*

Mehmet Can Doğan'ın bir bahar esenlemesi gibi de okunacak “Encam” şiirinden aldım bu dizeleri. Mehmet Narlı, Mehmet Aycı ve İsmail Karakurt bu sayımızın diğer şairleri.

Bu sayımızda üç öykücümüze, Merve Koçak Kurt, Mehmet Kahraman ve Meral Afacan Bayrak'a yer verebildik ancak. Özel bölüm yazıları dışında bir de Durali Yılmaz'ın “Şimşek ve Kelime” başlıklı denemesine.

Bu ayın söyleşi konuğu, *Türk Dili* okuyucularının öykülerini yakından tanıdığı öykücü Handan Acar Yıldız. “İçinde bulunduğumuz çağ, modern çağ olduğu için modern çağı eleştiriyor gibi görünsem de aslında derdim yaşamın kendisiyle ilgili.” diyor konuşmasının bir yerinde.

Yalın ve imgesel anlatımı, dili kullanmadaki ustalığı, öykülerinde, nesnelere kurduğu farklı ilişki biçimiyle okuyucusunu şaşırtan Handan Acar Yıldız'la yapılan bu kuşatıcı söyleşiyi Erdem Dönmez gerçekleştirdi. Bir öykücünün kendisine, öyküsüne, hayata ve dünyaya nasıl baktığının ipuçlarını veren bu içten söyleşiyi ben severek okudum. Umarım siz de beğeneceksiniz.

Bu ay dergimizde edebiyatımızın saygın bir ismini, Behçet Necatigil'i ağırlıyoruz.

Ona Türk şiirinin “saklı su”yu, “kırık inceliklerin şairi”, “evlerin şairi”, “kaçışların şairi”, “ailemizin şairi”, “asfalt ovalarda yürüyen bir abdal” dendi. Arif Ay, bu adlandırmalardan yola çıkarak başladığı yazısında onun için “şiirimizin efil efil esen rüzgârı” nitelemesinde bulunuyor.

Behçet Necatigil, öncelikle “Hoca” olarak anıldı. Edebiyatta derin suların dalgıçıydı. Şairdi. Şiirin burçlarını yazdı. Her şairin *gurbet*, *hasret* ve *hikmet* burçlarından geçtiğini söyledi. Edebiyatımızın isimler ve eserler sözlüğünü hazırladı. Radyo oyunları yazdı. Dünya edebiyatından yaptığı çevirilerde Türkçenin berrak sesi duyuldu. Hakkında kitaplar yazıldı. Yazdıkları akademik incelemelere konu oldu.

Yüz yıl önce bir nisan günü doğmuş, iki parantez arasında 63 yıl yaşamış, 37 yıl önce de bu dünyadan göçmüştü.

Onu yüzüncü doğum yılında, bir özel bölüm sınırlılığı içerisinde ağırlamak istemiştik. Daha fazlası oldu. Dosyamız öngördüğümüzün ötesinde bir yazı bolluğuyla gerçekleşti; özel sayı hacmine ulaştı. Bu sayı için planladığımız şiir, öykü ve yazıların büyük bölümünü sonraki sayılara ertelemek durumunda kaldık.

Yeni sayılarımızda buluşmak üzere iyi okumalar.

Ali KARAÇALI